

SZCZEGÓLNE ZASADY PRYZNAWANIA DODATKU ZA ZNAJOMOŚĆ JĘZYKÓW OBCYCH

1. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach, na których jest niezbędne stałe posługiwanie się językiem obcym, którzy złożyli egzamin państwowy, przysługuje dodatek za znajomość języków obcych, zwany dalej „dodatkiem”, w wysokości:

- 1) do 10% najniższego wynagrodzenia pracowników uspołecznionych zakładów pracy obowiązującego w danym roku, określonego przez Radę Ministrów na podstawie Kodeksu pracy — za znajomość pierwszego języka obcego,
- 2) do 15% podstawy określonej w pkt 1 — za znajomość każdego następnego języka obcego.

2. Warunkiem przyznania dodatku jest posiadanie przez pracownika zaświadczenia potwierdzającego złożenie z wynikiem pozytywnym egzaminu ze znajomości języka obcego przed resortową komisją egzaminacyjną.

3. Od składania egzaminu, o którym mowa w ust. 2, zwolnieni są pracownicy posiadający:

- 1) dyplom ukończenia wydziału filologicznego szkoły wyższej,
- 2) uprawnienia tłumacza w zakresie danego języka obcego, przyznane na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) dyplom ukończenia szkoły wyższej lub średniej za granicą, w której językiem wykładowym był język obcy, za którego znajomość pracownik ma otrzymywać dodatek.

4. Złożenie egzaminu, o którym mowa w ust. 2, uprawnia do dodatku przez okres 5 lat. Warunkiem przy-

znania dodatku po upływie tego okresu jest ponowne złożenie egzaminu. Nie dotyczy to pracowników, którzy złożyli egzamin z wynikiem co najmniej dobrym.

5. Dodatek przyznaje minister (kierownik urzędu, dyrektor lub kierownik instytucji albo placówki upowszechniania kultury) w wysokości uzależnionej od stopnia wykorzystania znajomości języka obcego na stanowisku pracy.

6. Dodatek przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie, oraz za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

7. Dodatek przysługuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po:

- 1) złożeniu przez pracownika egzaminu z wynikiem pozytywnym,
- 2) przedłożeniu dokumentów uzasadniających zwolnienie pracownika od składania egzaminu.

8. Prawo do otrzymywania dodatku wygasa z końcem miesiąca, w którym pracownik:

- 1) przestał wykonywać czynności lub zajmować stanowisko uzasadniające otrzymywanie dodatku,
- 2) uzyskał negatywną ocenę z ponownie składanego egzaminu.

UCHWAŁA Nr 52 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1989 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w instytucjach i placówkach upowszechniania kultury.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124 oraz z 1988 r. Nr 20, poz. 134) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 159 Rady Ministrów z dnia 14 października 1985 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w instytucjach i placówkach upowszechniania kultury (Monitor Polski Nr 36, poz. 241, z 1986 r. Nr 29, poz. 209 i Nr 33, poz. 242, z 1987 r. Nr 33, poz. 280 oraz z 1988 r.

Nr 20, poz. 177 i Nr 29, poz. 256) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) pracowników transportu samochodowego, z wyjątkiem § 2 ust. 1, § 6—8 i 15,
- 2) pracowników straży przemysłowej, z wyjątkiem § 6—8 i 15,
- 3) pracowników hal maszyn, z wyjątkiem § 3, 7, 8 i 15,
- 4) funkcjonariuszy pożarnictwa, z wyjątkiem § 8 i 15.”;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Minister Kultury i Sztuki, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, ustali dla pracowników:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego w wysokości do 78 000 zł, zgodnie z przepisami w sprawie zasad wartościowania pracy w sferze budżetowej,
- 2) tabelę procentowych stawek dodatku funkcyjnego w wysokości do 135% najniższego wynagrodzenia pracowników uspołecznionych zakładów pracy, obowiązującego w danym roku, określonego przez Radę Ministrów na podstawie Kodeksu pracy,
- 3) tabelę zaszeregowania stanowisk pracy oraz zasady stosowania tej tabeli.

2. Minister Kultury i Sztuki, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, może:

- 1) dokonywać zmian w tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego odpowiednio do wzrostu wartości jednego punktu, ustalonego zgodnie z przepisami w sprawie zasad wartościowania pracy w sferze budżetowej, oraz uzupełniać tabelę zaszeregowania stanowisk pracy,
- 2) wprowadzić dodatek w wysokości do 20% wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników zatrudnionych w Bibliotece Narodowej, Bibliotece Śląskiej, Państwo-

wych Zbiorach Sztuki na Wawelu i Muzeum Narodowym w Warszawie.”;

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Pracownik, który złożył egzamin państwowy z języka obcego, zatrudniony na stanowisku, na którym jest niezbędne stałe posługiwanie się językiem obcym, ma prawo do dodatku za znajomość języków obcych w wysokości:

1) do 10% najniższego wynagrodzenia pracowników uspołecznionych zakładów pracy, obowiązującego w danym roku, określonego przez Radę Ministrów na podstawie Kodeksu pracy — za znajomość pierwszego języka obcego,

2) do 15% podstawy określonej w pkt 1 — za znajomość każdego następnego języka obcego

— na zasadach ustalonych przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej.”;

4) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Pracownikom, w związku z przejściem na emeryturę lub rentę inwalidzką, przysługuje jednorazowa odprawa:

- 1) po 10 latach pracy — w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia,
- 2) po 15 latach pracy — w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia,
- 3) po 20 latach pracy — w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia

— obliczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy.

2. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, oblicza się na zasadach przyjętych do obliczania okresów zatrudnienia uprawniających do dodatku za wysługę lat.”;

5) w § 3 w ust. 2 i w § 6 w ust. 2 wyrazy „Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się wyrazami „Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 marca 1989 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie środków specjalnych jednostek budżetowych.

Na podstawie art. 8 ust. 4 i art. 12 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283, z 1985 r. Nr 59, poz. 296, z 1986 r. Nr 42, poz. 202, z 1987 r. Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 9, poz. 133

i Nr 41, poz. 325 oraz z 1989 r. Nr 6, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie typów środków specjalnych, stano-